

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantės: VAR, Srl, Azienda Trasporti Milanesi SpA (ATM)

Kita proceso šalis: Iveco Orecchia SpA

Rezoliucinė dalis

2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/17/EB dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų tvarkos derinimo 34 straipsnio 8 dalį reikia aiškinti taip, kad kai pirkimo dokumentuose nurodytose techninėse specifikacijose daroma nuoroda į konkretų prekių ženklą, konkrečių kilmę ar gamybą, perkantysis subjektas turi reikalauti, kad dar pasiūlyme dalyvis pateiktų siūlomų produktų lygiavertiškumo šiose techninėse specifikacijose apibūtiems produktams įrodymą.

(¹) OL C 168, 2017 5 29.

2018 m. liepos 11 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Korkein oikeus (Suomija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp. / Rajavartiolaitos

(Byla C-15/17) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Montego Bėjaus konvencija — 220 straipsnio 6 dalis — Pakrantės valstybės įgaliojimai — Teisingumo Teismo jurisdikcija aiškinti tarptautinės teisės nuostatas — Direktyva 2005/35/EB — Tarša iš laivų — 7 straipsnio 2 dalis — MARPOL konvencija 73/78 — Naftos išsiliejimas iš per išskirtinę ekonominę zoną tranzitu plaukiančio užsienio laivo — Aplinkybės, kuriomis pakrantės valstybė gali iškelti bylą užsienio laivui — Laivybos laisvė — Jūros aplinkos apsauga — Padaryta didelė žala arba sukeltas pavojus padaryti didelę žalą pakrantei, susijusiems interesams arba bet kokiems teritorinės jūros ar išskirtinės ekonominės zonos ištekliams — Pakankami objektyvūs įrodymai)

(2018/C 319/06)

Proceso kalba: suomių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Korkein oikeus

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp.

Atsakovė: Rajavartiolaitos

Rezoliucinė dalis

1. 1982 m. gruodžio 10 d. Montego Bėjuje sudarytos Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos 220 straipsnio 6 dalis ir 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/35/EB dėl taršos iš laivų ir sankcijų už pažeidimus įvedimo, iš dalies pakeistos 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/123/EB, 7 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinamos taip, kad žodžių junginiai „pakankami objektyvūs įrodymai“ ir (arba) „aiškūs įrodymai“, kaip tai suprantama pagal šias nuostatas, apima ne tik pažeidimo įvykdymą, bet ir šio pažeidimo pasekmių įrodymą.

2. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos 220 straipsnio 6 dalyje ir Direktyvos 2005/35, iš dalies pakeistos Direktyva 2009/123, 7 straipsnio 2 dalyje esantis žodžių junginys „pakrant[ė] ar <...> susij[ę] interes[ai]“ turi būti aiškinamas taip, kad iš esmės reiškia tą patį, ką ir 1969 m. lapkričio 29 d. Briuselyje sudarytos Konvencijos dėl intervencijos atviroje jūroje avariniais užteršimo nafta atvejais I straipsnio 1 dalyje ir II straipsnio 4 dalyje esantis žodžių junginys „pakrantė ar <...> susiję interesai“, turint omenyje, kad šio 220 straipsnio 6 dalis taikoma ir negyviesiems pakrantės valstybės teritorinės jūros ištekliams, ir bet kokiems jos IEZ ištekliams.
3. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos 220 straipsnio 6 dalį ir Direktyvos 2005/35, iš dalies pakeistos Direktyva 2009/123, 7 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad prie pakrantės valstybės teritorinės jūros ar išskirtinės ekonominės zonos išteklių, kaip jie suprantami pagal šias nuostatas, priskiriamos gaudomos rūšys, taip pat rūšys, susijusios su gaudomomis rūšimis ar priklausomos nuo jų, pavyzdžiui, augalų ir gyvūnų rūšys, kurias gaudomos rūšys vartoja maistui.
4. Iš esmės nereikia atsižvelgti į Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos 220 straipsnio 5 dalyje vartojamą sąvoką „labai užteršta“ taikant šios konvencijos 220 straipsnio 6 dalį ir Direktyvos 2005/35, iš dalies pakeistos Direktyva 2009/123, 7 straipsnio 2 dalį, ypač kai vertinamos tokios pažeidimo pasekmės, kokios apibrėžtos šiose nuostatose.
5. Vertinant tokias pažeidimo pasekmes, kokios apibrėžtos Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos 220 straipsnio 6 dalyje ir Direktyvos 2005/35, iš dalies pakeistos Direktyva 2009/123, 7 straipsnio 2 dalyje, reikia atsižvelgti į visus veiksnius, padedančius įrodyti, kad buvo padaryta ar gali būti padaryta žala pakrantės valstybės turtui ir susijusiems interesams, taip pat nustatyti šiam turtui ar šiems interesams padarytos žalos arba žalos, kuri gali būti jiems padaryta, apimtį, atsižvelgiant, be kita ko, į:
 - bendrą poveikį keliems šio turto ar interesų elementams ar net visam šiam turtui ar visiems interesams, taip pat į skirtingą pakrantės valstybės pažeidžiamumą, atsižvelgiant į poveikį įvairiam turtui ir susijusiems interesams,
 - nuspėjamas neigiamas išmestų teršalų pasekmes šiam turtui ir susijusiems interesams, remiantis ne tik turimais mokslo duomenimis, bet ir atsižvelgiant į išmetamuose teršaluose esančios (-ių) kenksmingos (-ų) medžiagos (-ų) pobūdį, kiekį, taip pat šių teršalų plitimo kryptį, greitį ir trukmę.
6. Baltijos jūros zonos konkrečios geografinės ir ekologinės ypatybės ir jos pažeidžiamumas turi įtakos Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos 220 straipsnio 6 dalies ir Direktyvos 2005/35, iš dalies pakeistos Direktyva 2009/123, 7 straipsnio 2 dalies taikymo sąlygoms tiek, kiek tai susiję su pažeidimo nustatymu ir kvalifikavimu, taip pat, nors ne automatiškai, vertinant žalos, kuri dėl šio pažeidimo padaryta pakrantės valstybės turtui ir susijusiems interesams, apimtį.
7. Direktyvos 2005/35, iš dalies pakeistos Direktyva 2009/123, 1 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad valstybėms narėms neleidžiama nustatyti tarptautinę teisę atitinkančių priemonių, kurios griežtesnės už nurodytas šios direktyvos 7 straipsnio 2 dalyje, kai ši nuostata taikoma, turint omenyje, kad pakrantės valstybės turi teisę imtis kitų priemonių, lygiavertčių tomis, kurios numatytos minėto 220 straipsnio 6 dalyje.

⁽¹⁾ OL C 86, 2017 3 20.